

Sygn. akt IV U 182/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2018r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Jerzy Zalasieński

Protokolant	st. sekr. sądowy Marta Żuk
-------------	----------------------------

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2018r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania J. R.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S.

z dnia 19 stycznia 2018 r. (Nr (...))

w sprawie J. R.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala J. R. prawo do emerytury od dnia 1 października 2017 roku.

Sygn. akt IV U 182/18

UZASADNIENIE

Decyzją z 19 stycznia 2018r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art. 184 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2017r. poz. 1383 ze zm.) oraz przepisów rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) odmówił J. R. prawa do emerytury wskazując, że ubezpieczony do 1 stycznia 1999r. nie udowodnił 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach, wykonywanej stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Ponadto wskazano, że ogólny staż ubezpieczeniowy ubezpieczonego wynosi 25 lat.

Odwołanie od w/w decyzji złożył J. R. wnosząc o jej zmianę i ustalenie mu prawa do emerytury. W uzasadnieniu odwołania wskazał, że do stażu pracy w szczególnych warunkach należy zaliczyć okresy zatrudnienia w Zakładzie (...) oraz K. w G., tj. od 16.05.1977r. do 17.09.1977r., od 16.05.1978r. do 31.07.1978r., od 1.08.1979r. do 31.10.1979r. oraz od 7.08.1980r. do 31.08.1980r. W powyższych okresach ubezpieczony pracował w pełnym wymiarze czasu pracy przy produkcji materiałów budowlanych z pyłów dymnicowych. Warunki pracy były bardzo uciążliwe, praca odbywała się w dużym zapyleniu, negatywnie oddziaływującym na zdrowie ubezpieczonego. Na okoliczność pracy w szczególnych warunkach ubezpieczony przywołał zeznania świadków, tj. K. K. i S. K. (odwołanie k.1 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazano, iż do stażu pracy w szczególnych warunkach nie zaliczono okresów zatrudnienia w Zakładzie (...) oraz K. w G. od 16.05.1977r. do 17.08.1977r., od 16.05.1978r. do 31.07.1978r., od 1.08.1979r. do 31.10.1979r. oraz od 7.08.1980r. do 31.08.1980r., ponieważ przedłożony dokument nie został opatrzony pieczętą firmową ani imienną osoby uprawnionej, a także został wystawiony po likwidacji Zakładu pracy (odpowiedź na odwołanie k. 5-7 akt sprawy).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony J. R. w dniu 27 lipca 2016r. ukończył 60-ty rok życia. W dniu 30 października 2017r. wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w S. z wnioskiem o ustalenie prawa do emerytury (wniosek o emeryturę k.1-3v akt emerytalnych). Na podstawie przedłożonych do wniosku dokumentów organ rentowy ustalił, że na dzień 1 stycznia 1999r. ubezpieczony udowodnił staż ubezpieczeniowy, uzupełniony pracą w rolnictwie, w wymiarze 25 lat, z czego staż pracy w warunkach szczególnych stanowi 14 lat, 2 miesiące i 12 dni. Na staż ten składają się okresy zatrudnienia w (...) Spółdzielni Rolniczo-Handlowej (...) w G. od 16.09.1983r. do 14.02.1984r., od 15.02.1984r. do 31.07.1997r., od 1.11.1997r. do 31.03.1998r. oraz od 1.11.1998r. do 31.12.1998r. Do pracy w szczególnych warunkach organ rentowy nie zaliczył natomiast zatrudnienia ubezpieczonego w Zakładzie (...) oraz K. w G. od 16.05.1977r. do 17.08.1977r., od 16.05.1978r. do 31.07.1978r., od 1.08.1979r. do 31.10.1979r., a także od 7.08.1980r. do 31.08.1980r., ponieważ przedłożony dokument nie został opatrzony pieczętą firmową ani imienną osoby uprawnionej, a ponadto został wystawiony po likwidacji Zakładu pracy. Z uwagi na brak wymaganego ustawą stażu pracy w szczególnych warunkach decyzją z 19 stycznia 2018 r. organ rentowy odmówił ubezpieczonemu przyznania emerytury (decyzja z 19 stycznia 2018r., k. 45-45v akt emerytalnych).

J. R. w okresach zatrudnienia w Zakładzie (...) oraz K. w G., tj. od 16.05.1977r. do 17.08.1977r., od 16.05.1978r. do 31.07.1978r., od 1.08.1979r. do 31.10.1979r. oraz od 7.08.1980r. do 31.08.1980r., pracował przy produkcji materiałów budowlanych z pyłów dymnicowych. Zakład, sezonowo zatrudniał pracowników do pracy przy produkcji pustaków żużlowych, kręgów betonowych, suporeksu. Materiały budowlane produkowano od wiosny do jesieni (kwiecień-październik). Ówczesna technologia produkcji nie pozwalała na wykonywanie pracy w okresie zimowym. Do podstawowych obowiązków ubezpieczonego należało załadowywanie betoniarki piaskiem, cementem, żużlem i urabianie mieszanek. Następnie, ubezpieczony przewoził urabianą masę i ręcznie załadowywał do form służących do produkcji pustaków, kręgów, czy suporeksu. Czynności te ubezpieczony wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k. 34 akt sprawy), zeznania świadków: J. M. i K. R. (k. 33v-34 akt sprawy), zaświadczenie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 11 maja 2001r. (k. 17 akt emerytalnych).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie J. R. podlegało uwzględnieniu.

Zgodnie z art.184 ust.1 i 2 wyżej wymienionej ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku emerytalnego przewidzianego w art. 32, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 1 stycznia 1999r. osiągnęli okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 65 lat dla mężczyzn oraz osiągnęli okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27 ustawy, a także nie przystąpili do otwartego funduszu emerytalnego albo złożyli wniosek o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym, za pośrednictwem Zakładu, na dochody budżetu państwa. W myśl art. 32 ust.1 i 4 przywołanej wyżej ustawy pracownikom zatrudnionym w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przysługuje emerytura w wieku 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn, a w myśl przywołanego wyżej art.27 ustawy wymagany okres składkowy i nieskładkowy wynosi co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z § 3 i § 4 ust.1 pkt 1 i 3 rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze pracownik, który wykonywał prace w szczególnych warunkach, wymienione w wykazie A załącznika do

rozporządzenia, nabywa prawo do emerytury w w/w wieku, jeżeli ukończył wiek emerytalny wynoszący 60 lat dla mężczyzn oraz ma wymagany okres zatrudnienia tj. co najmniej 25 lat w przypadku mężczyzny a w tym co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych. Ponadto zgodnie z § 2 ust.1 przedmiotowego rozporządzenia okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy wymagało zbadania, czy ubezpieczony spełnia przesłankę wymaganego okresu pracy w szczególnych warunkach. Poza sporem pozostawało, że ubezpieczony osiągnął wymagany ustawą wiek, spełnił przesłankę ogólnego stażu ubezpieczenia oraz wniósł o przekazanie środków zgromadzonych na rachunku w otwartym funduszu emerytalnym na dochody budżetu państwa.

Po analizie materiału dowodowego zgromadzonego w przedmiotowej sprawie Sąd Okręgowy uznał, iż ubezpieczony udowodnił ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, że w okresach zatrudnienia w Zakładzie (...) oraz K. w G., tj. od 16.05.1977r. do 17.08.1977r., od 16.05.1978r. do 31.07.1978r., od 1.08.1979r. do 31.10.1979r. oraz od 7.08.1980r. do 31.08.1980r., stale i w pełnym wymiarze czasu pracy zajmował się pracami betoniarskimi przy produkcji elementów budowlanych z pyłów dymnicowych. Zeznania J. R. potwierdzili świadkowie: S. K., który pracował z ubezpieczonym, a także K. K., właściciel Zakładu pracy w latach 1977-1999. (k.15v-16 akt sprawy). Zeznali oni, że J. R. w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał czynności polegające na wytwarzaniu mieszanki betonowo-żuźlowej. Ubezpieczony urabianą mieszankę przewoził i wypełniał nią formy służące do produkcji pustaków żuźlowych, kręgów betonowych, czy suporeksu.

Jak wyjaśnił Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 10 kwietnia 2014r. sygn. akt II UK 395/13 dla oceny, czy pracownik pracował w szczególnych warunkach, nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego przez niego stanowiska, tylko rodzaj powierzonej mu pracy i jej wykonywanie w warunkach określonych w § 2 ust. 1 rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43). Wykładnię tę Sąd Okręgowy podziela w całej rozciągłości.

Prace, które wykonywał ubezpieczony wymienione są w załączniku A dział V poz. 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.).

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i ustalił ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 1 października 2017r., tj. od miesiąca złożenia wniosku o emeryturę.